

Vázání uzlů

Není na světě člověka, který by ve svém životě nepoužil provazu. Provaz je v nejrůznějších podobách naším nezištným pomocníkem. Tím spíše v přírodě, na táboře nebo při práci s kolektivem. Tu je třeba svázat dva provazy, připevnit stanovou plachtu, uvázat lodku, vytvořit jednoduchý přechod přes potok. Ani hasiči se bez provazu neobejdou. Ve výbavě každé jednotky naleznete záchytné lano, ventilové lanko, vazáky na hadice. Slouží při vytahování náradí, různých břemen i k záchraně osob. Vázání uzlů je proto nedílnou součástí cvičebního řádu jednotek požární ochrany.

Vázání uzlů je skutečné umění. Nestačí se je pouze naučit vázat, musí se neustále procvičovat. Jen praxí získáme ve vázání uzlů takovou zručnost, že je budeme schopní uvázat nejen správně, ale také rychle a pevně. V praxi se k vázání uzlů používá většinou provaz nebo lano. K procvičování je ale vhodné si opatřit tzv. uzlovačku (2m dlouhé horolezecké či úvazové lanko o průměru cca 0,5 až 1 cm).

Jak vzít uzlovačku do ruky?

Každý máme dvě ruce, stejně jako provaz má dva konce. Vezměme do pravé ruky ten kratší konec, ten volný, a v levé ruce držte zbytek provazu, splývající z vaší levé dlaně k zemi. Možná je krátký, možná dlouhý, možná namotán na cívce či uložen v sáčku. Tento základní postoj se tak trochu podobá hasiči, který stříká do ohně – v pravé ruce drží proudnici, levou si přidržuje hadicové vedení ke stroji.

Každý uzel lze uvázat ze tří základních, velmi jednoduchých prvků:

- ohnete volný konec provazu vpravo či vlevo a získáte **ohyb** (obr. 1)
- pokud provaz ohneme více, až se překříží, vznikne **závit** (obr. 2)
- když převíneme konec provazu kolem pevné části závitů, získáme **oko** (obr. 3)

ohyb

závit

oko